

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1951

Vyhlásené: 27.12.1951 Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.1952 do: 30.12.1952

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

106

Z á k o n

zo dňa 19. decembra 1951

o úprave financovania národných a komunálnych podnikov.

Národné zhromaždenie Československej republiky usnieslo sa na tomto zákone:

§ 1.

Aby boli mobilizované prostriedky pre ďalší rozvoj národného hospodárstva, aby bola upevnená finančná disciplína a aby bola zvýšená zodpovednosť ministrov za finančné hospodárenie nimi spravovaných ministerstiev, ich hlavných správ a podnikov, zavádza sa nový spôsob financovania národných a komunálnych podnikov.

§ 2.

Štátny rozpočet je základným finančným plánom štátu; v ňom sa sústreďujú všetky hlavné finančné zdroje, ním sa vykonáva financovanie národného hospodárstva a bezprostredne sa určujú vzájomné vzťahy štátu ku všetkým hospodárskym odvetviám.

§ 3.

Finančné hospodárenie ministerstiev a ich hlavných správ, ako aj podnikov sa spravuje ročnými a štvrtročnými finančnými plánmi ministerstiev, zostavenými na podklade priamych vzťahov k štátnemu rozpočtu.

§ 4.

(1) V štátnom rozpočte sa vo shode so štátnym národohospodárskym plánom určia ministerstvám sumy odvodu všeobecnej dane, odvodu častí ziskov, odvodu prebytkov vlastných obežných prostriedkov a iných odvodov do štátneho rozpočtu. Zároveň sa ministerstvám v štátnom rozpočte určia sumy prídeltov zo štátneho rozpočtu, určených na financovanie investícií, na zvýšenie vlastných obežných prostriedkov, na plánovanú úhradu nákladov a na ostatné plánované úlohy.

(2) Vo shode s určenou výškou odvodov a prídeltov sa určí v štátnom rozpočte ministerstvu časť plánovaného zisku, ktorý ministerstvo použije na financovanie investícií a na zvýšenie vlastných obežných prostriedkov v súhlase so štátnym národohospodárskym plánom. Odvody ziskov, určené v štátnom rozpočte, nesmú byť menšie než 10% plánovaného zisku. Odpisy investícií a príjmy za vyradené investície sú určené na financovanie plánovaných investícií a opráv investičnej povahy; prebytok sa odvádza do štátneho rozpočtu.

(3) Vláda určí, ako sa použijú zisky, ktoré dosiahnu podniky nad plán.

§ 5.

Prídely určené v štátnom rozpočte jednotlivým ministerstvám, a časť plánovaného zisku, ktorá zostáva ministerstvu na použitie, rozdelí kompetentný minister medzi svoje hlavné správy a podniky, ktoré sú mu priamo podriadené, a určí im aj výšku odvodov do štátneho rozpočtu podľa určeného finančného plánu ministerstva. Hlavné správy rozdelia prídelý zo štátneho rozpočtu a odvody do štátneho rozpočtu medzi podnikmi im podriadenými.

§ 6.

Minister financií vydá smernice o použití ziskov, o odvodoch častí ziskov a prebytkov vlastných obežných prostriedkov do štátneho rozpočtu, o použití odpisov investícií a príjmov za vyradené investície a o spôsobe a podmienkach prídelov zo štátneho rozpočtu na investície, na zvýšenie obežných prostriedkov a na ostatné účely.

§ 7.

Minister financií môže po dohode s ministrom vnútra ustanoviť, že komunálne podniky budú vykonávať príslušné odvody do rozpočtov národných výborov a že od nich tiež dostanú potrebné prídelý; minister financií po dohode s ministrom vnútra môže tiež určiť pre tieto podniky aj iné odchýlky od tohto zákona.

§ 8.

(1) Podniky sú vystrojené základnými prostriedkami a vlastnými obežnými prostriedkami. Zvýšenie alebo zníženie vlastných obežných prostriedkov podnikov sa vykoná v súhlase so štátnym rozpočtom a finančným plánom ministerstva.

(2) Podniky odvádzajú do štátneho rozpočtu zo základných prostriedkov a z vlastných obežných prostriedkov úroky, ktorých sadzbu a základ výpočtu určí vláda. Toto ustanovenie stratí platnosť dňom, ktorý určí vláda.

§ 9.

(1) Minister môže novo rozdeľovať obežné prostriedky medzi hlavnými správami a podnikmi jemu priamo podriadenými; hlavné správy môžu novo rozdeľovať obežné prostriedky medzi podnikmi im podriadenými. Podrobné smernice o spôsobe nového rozdeľovania obežných prostriedkov vydá minister financií po dohode s ministrom-predsedom Štátneho úradu plánovacieho.

(2) Predpisy o základných prostriedkoch, ich používaní a o novom rozdeľovaní určí vláda nariadením.

§ 10.

(1) Podnikom možno poskytovať krátkodobý úver v prípadoch predvídaných hospodárskym plánom na sezónne zásoby materiálu, rozpracovaných výrobkov, hotových výrobkov, na pohľadávky za odoslaný tovar a za poskytnuté služby a podľa rozhodnutia vlády aj na ostatné dočasné potreby.

(2) Investičná banka, národný podnik, a ústavy ľudového peňažníctva nesmú podnikom poskytovať úver na financovanie investícií.

(3) Minister financií určí smernicami spôsob a podmienky poskytovania krátkodobých úverov podnikom, ďalej spôsob platenia a faktúrovania, kontrolu vykonávanú peňažnými ústavmi a dôsledky porušenia finančnej disciplíny; zároveň určí, na koho sa tieto predpisy vzťahujú.

§ 11.

(1) Ministri zodpovedajú - bez ujmy svojej ústavnej zodpovednosti - vláde za finančné hospodárenie nimi vedených ministerstiev, hlavných správ a podnikov, za splnenie finančných plánov a povinností uložených štátnym rozpočtom a za zachovanie základných i obežných prostriedkov, ktoré boli podnikom sverené.

(2) Minister financií kontroluje finančné hospodárenie ministerstiev a splnenie finančných plánov a povinností ministerstiev uložených im v štátnom rozpočte.

§ 12.

(1) Neplánované straty podnikov i za čas pred účinnosťou tohto zákona možno uhradiť ministerstvami alebo Ministerstvom financií len podľa osobitného rozhodnutia vlády.

(2) Spôsob, lehoty a zdroje úhrady neplánovaných strát určí vláda.

§ 13.

(1) Vláda upraví nariadením zásady rozpočtovania a finančného plánovania, pokiaľ je to potrebné na vykonanie tohto zákona.

(2) Minister financií môže po dohode s kompetentným ministrom ustanoviť, že sa ustanovenia tohto zákona použijú v rozsahu, ktorý zároveň určí, na ďalšie hospodárske organizácie.

§ 14.

(1) Platnosť strácajú všetky predpisy, ktoré sú v rozpore s týmto zákonom, najmä zákon č. 104/1950 Sb., o financovaní národných a komunálnych podnikov, vyjmúc § 6. Predpisy zákona č. 110/1950 Sb., o organizácii bytového majetku a o Fonde bytového hospodárstva, zostávajú nedotknuté.

(2) Od 1. januára 1952 nevykonáva Fond znárodneného hospodárstva finančnú službu, pokiaľ sa vzťahovala na sústreďovanie prostriedkov z podnikov a zo štátneho rozpočtu a na financovanie podnikov. Potrebnú úpravu organizácie, správy a hospodárenia Fondu znárodneného hospodárstva vykoná a vyhlási minister financií.

Dňom, keď táto úprava nadobudne účinnosť, sa zrušuje vládne nariadenie č. 253/1948 Sb., o Fonde znárodneného hospodárstva.

(3) Záväzky Fondu znárodneného hospodárstva a podnikov voči Investičnej banke, národnému podniku, k 1. januáru 1952 z poskytnutých dlhodobých úverov sa uhradia z prostriedkov štátneho rozpočtu.

(4) Národné a komunálne podniky nepodliehajú zvláštnej dani zárobkovej z výťažkov dosiahnutých začínajúc dňom 1. januára 1952.

§ 15.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1952; vykonávajú ho všetci členovia vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Bacílek v. r.

Bílek v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Gregor v. r.

Dr. Havelka v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Jonáš v. r.

Kabeš v. r.

Kliment v. r.

Kopecký v. r.

Kopřiva v. r.

Krajčír v. r.

Málek v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Nepomucký v. r.

Dr. Neuman v. r.

Nosek v. r.

Plojhar v. r.

Pokorný v. r.

Ing. Púčik v. r.

Dr. Rais v. r.

Smida v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

